

753

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Łotewskiej o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Rydze dnia 1 lipca 1992 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Łotewskiej, kierując się dążeniem do rozwoju przewozów drogowych podróźnych i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przewozów podróźnych i ładunków, pochodzących z lub przeznaczonych na terytorium jednej Umawiającej się Strony, w tranzycie przez to terytorium oraz między państwem trzecim a terytorium drugiej Umawiającej się Strony i na odwrót, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium jednej z Umawiających się Stron.

2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni do wykonywania przewozów podróźnych lub ładunków między dwoma miejscami położonymi na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, chyba że uzyskają na to specjalne zezwolenie drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2

Definicje

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę bądź w Rzeczypospolitej Polskiej, bądź w Republice Łotewskiej i która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej Państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza:

- a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany, z punktu widzenia jego wykorzystania, do wykonywania przewozów drogowych ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów,
- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie a) niniejszego ustępu oraz z przyczepy lub naczepy,
- c) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, wyposażony w specjalne urządzenie zamontowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek,
- d) pojazd przeznaczony do przewozu więcej niż 9 osób, łącznie z kierowcą.

Artykuł 3

Regularne przewozy podróźnych

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy podróźnych au-

tobusami między terytoriami obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Określenie „regularny przewóz podróźnych” oznacza przewóz podróźnych na określonej trasie, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.

3. Właściwa władza każdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenia na część przewozu wykonywaną na jej terytorium.

4. Właściwe władze Umawiających się Stron określą w protokole wykonawczym do umowy sposoby i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystywania.

5. Przewóz wahałdowy jest traktowany podobnie jak przewóz regularny.

Artykuł 4

Nieregularny przewóz podróźnych

Przewozy podróźnych autobusami, inne niż przewozy regularne, nie podlegają wymogowi uprzedniego uzyskania zezwoleń właściwych władz Umawiających się Stron, pod warunkiem że:

- a) pojazd przewozi tę samą grupę podróźnych na całej trasie bez wymiany lub pozostawiania podróźnych w trakcie podróży,
- b) przejazd z podróźnymi odbywa się w jednym kierunku, jak w punkcie a), a w kierunku przeciwnym następuje przejazd autobusu w stanie próżnym i na odwrót.

Artykuł 5

Przewóz ładunków

1. Przewoźnicy każdej Umawiającej się Strony mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy w stanie próżnym:

- a) między miejscem położonym na terytorium jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- b) w tranzycie przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- c) między miejscem położonym na terytorium jednej z Umawiających się Stron a miejscem położonym na terytorium państwa trzeciego i na odwrót.

2. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mają prawo zabierania ładunku powrotnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6

Zezwolenia

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 7, przewozy ładunków wymienionych w artykule 5 mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń, wydanych uprzednio przez właściwą władzę państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwej władzy drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Przewozy niewymagające zezwoleń

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- a) rzeczy przesiedlenia,
- b) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy lub na imprezy o charakterze niehandlowym,
- c) materiałów i przedmiotów przeznaczonych wyłącznie dla celów reklamowych i informacyjnych,
- d) sprzętu, przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na imprezy teatralne, muzyczne, filmowe lub sportowe dla cyrków, targów, kiermaszy,
- e) sprzętu przeznaczonego dla wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych, stanowiących wyposażenie ekip profesjonalnych,
- f) zwłok,
- g) pojazdów, które uległy awarii, i pojazdów pomocy technicznej,
- h) wykonywane pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej do 6,0 t.

2. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 15, jest upoważniona do zmiany zakresu stosowanych zwolnień przewidzianych w ustępie poprzednim.

Artykuł 8

Kontyngent

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków są wydawane w granicach kontyngentów, ustalanych we wspólnym porozumieniu każdego roku przez właściwe władze Umawiających się Stron.

2. Kategorie zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do umowy.

Artykuł 9

Przewozy wymagające specjalnego zezwolenia

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez przekraczają normy dopuszczone na terytorium jednej Umawiającej się Stro-

ny, wymagają zezwolenia specjalnego wydanego przez władze tej Umawiającej się Strony.

2. Zezwolenie specjalne, o których mowa w ustępie 1, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy.

3. Zezwolenie specjalne na przewóz obejmuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej umowy.

4. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów niebezpiecznych, wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10

Podatki i opłaty

1. Przewozy podróżnych i ładunków, wymienione w niniejszej umowie, podlegają podatkowi i opłatom obowiązującym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Komisja Mieszana może uzgodnić częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 9 ustęp 1.

Artykuł 11

Paliwo i części zamienne

1. Paliwo znajdujące się w normalnych zbiornikach zainstalowanych w pojazdach jest zwolnione od opłat celnych i innych należności. Przez „normalny zbiornik” należy rozumieć zbiorniki, w które pojazd jest konstrukcyjnie wyposażony.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności pobieranych na podstawie przepisów prawnych obowiązujących na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Części wymienione powinny być wywiezione z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Artykuł 12

Kontrola

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrzne, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 13

Ustawodawstwo wewnętrzne

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów powinny przestrzegać podczas swojego pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przepisów prawnych obowiązujących na

tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w innych konwencjach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą załatwiane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 14

Naruszenia

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe władze tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe władze Umawiającej się Strony na której terytorium naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Władza, która podjęła powyższe środki, poinformuje o tym właściwą władzę drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym w państwie, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 15

Stosowanie umowy

1. Dla zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony ustanowią Komisję Mieszaną.

2. Komisja będzie się zbierała na wniosek jednej z Umawiających się Stron na przemian, na terytorium każdej z Umawiających się Stron.

3. Komisja sporządzi protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 16

Wejście w życie i ważność umowy

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu ustalonym w drodze wymiany not dyplomatycznych, stwierdzających to przyjęcie.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

3. Niniejsza umowa będzie stosowana prowizorycznie od dnia jej podpisania.

Sporządzono w Rydze dnia 1 lipca 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i łotewskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Republiki Łotewskiej

L Ī G U M S

STARP POLIJAS REPUBLIKAS VALDĪBU UN LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBU PAR STARPTAUTISKAJĪEM PĀRVADĀJUMIEM AR AUTOTRANSPORTU

Polijas Republikas Valdība un Latvijas Republikas Valdība (turpmāk tekstā - "Līgumslēdzējas Puses"), cenšoties sekmēt pasažieru un kravu pārvadājumus ar autotransportu starp abām valstīm, kā arī tranzīta pārvadājumus caur to teritorijām, vienojās par šādiem jautājumiem:

1. pants

Darbības sfēra

1. Šī Līguma noteikumi attiecas uz pasažieru un kravu pārvadājumiem ar autotransportu, kuri notiek vai ir paredzēti uz vienu no Līgumslēdzējas Puses teritorijām, tranzīta pārvadājumiem caur to teritorijām, kā arī pārvadājumiem starp trešo valsti un otras Līgumslēdzējas Puses teritoriju un otrādi ar transporta līdzekļiem, kuri reģistrēti vienā no Līgumslēdzēju Pušu teritorijām.
2. Vienas Līgumslēdzējas Puses pārvadātājam nav tiesību veikt pasažieru un kravu pārvadājumus starp diviem punktiem otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā, ja nav saņemta šīs Līgumslēdzējas Puses speciāla atļauja.

2. pants

Terminoloģija

1. Termins "pārvadātājs" nozīmē fizisku vai juridisku personu, kura dzīvo vai tai ir juridiska adrese Polijas Republikā vai Latvijas Republikā un kurai ir tiesības veikt starptautiskos pārvadājumus ar autotransportu saskaņā ar savas valsts likumdošanu.
2. Termins "transporta līdzeklis" nozīmē:
 - (a) transporta līdzekli ar mehānisku piedziņu, kas konstruēts vai no veicamā uzdevuma viedokļa pielāgots kravu pārvadāšanai, vai cita šim nolūkam paredzēta transporta līdzekļa pārvietošanai;
 - (b) autovilcienu, kas sastāv no transporta līdzekļa, kurš atbilst (a) apakšpunkta nosacījumiem, un piekabes vai puspiekabes;

(c) transporta līdzekli ar mehānisku piedziņu, kuram ir pastāvīgi iemontēta speciāla iekārta, kas ir tā neatdalāma sastāvdaļa un netiek uzskatīta par kravu;

(d) transporta līdzekli, kas paredzēts vairāk nekā 9 cilvēku pārvadāšanai, ieskaitot vadītāju.

3. pants

Regulāri pasažieru pārvadājumi

1. Līgumslēdzēju Pušu pārvadātāji var veikt regulārus pasažieru pārvadājumus ar autobusiem starp abu Līgumslēdzēju Pušu teritorijām, kā arī tranzītpārvadājumus caur to teritorijām, iepriekš saņemot atļaujas.

2. Par regulāriem pasažieru pārvadājumiem tiek uzskatīti pasažieru pārvadājumi pa noteiktu maršrutu saskaņā ar iepriekš noteiktu un paziņotu sarakstu un tarifu.

3. Katras Līgumslēdzējas Puses kompetenta institūcija izsniedz atļaujas pārvadājumiem savas teritorijas maršruta daļā.

4. Līgumslēdzēju Pušu kompetentas institūcijas šī Līguma izpildes protokolā nosaka atļauju izsniegšanas un izmantošanas veidus un nosacījumus.

5. Sistemātiski turp-atpakaļ pārvadājumi uzskatāmi par regulāriem pārvadājumiem.

4. pants

Neregulāri pasažieru pārvadājumi

Pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem, kuri atšķiras no regulāriem pārvadājumiem, atļauju iepriekšēja saņemšana no Līgumslēdzēju Pušu kompetentām institūcijām nav vajadzīga, ja:

(a) transporta līdzeklis pārvadā vienu un to pašu pasažieru grupu visā brauciena garumā, nemainot pasažierus vai neizsēdinot tos brauciena laikā;

(b) vienā virzienā brauciens notiek ar pasažieriem, ievērojot (a) apakšpunkta nosacījumus, bet otrā virzienā autobuss brauc bez pasažieriem.

5. pants

Kravu pārvadājumi

1. Katras Līgumslēdzējas Puses pārvadātājs var pārvadāt kravu vai braukt bez tās:

(a) no vietas, kas atrodas vienas Līgumslēdzējas Puses teritorijā uz vietu, kas atrodas otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā;

- (b) tranzītsatīksmē cauri otras Līgumslēdzējas Puses teritorijai;
 - (c) no vietas, kas atrodas vienas Līgumslēdzējas Puses teritorijā, uz vietu, kas atrodas trešās valsts teritorijā, un otrādi.
2. Katras Līgumslēdzējas Puses pārvadātājiem ir tiesības uzņemt kravu atpakaļceļā uz otras Līgumslēdzējas Puses teritoriju.

6. pants

Atļaujas

1. Kravu pārvadājumus, kas minēti 5. pantā, izņemot 7. pantā noteiktos, var veikt tikai tad, ja ir atļaujas, kuras iepriekš izsniegusi tās valsts kompetentā institūcija, kuras teritorijā reģistrēts transporta līdzeklis, otras Līgumslēdzējas Puses kompetentās institūcijas vārdā.
2. Līgumslēdzēju Pušu kompetentās institūcijas savstarpēji nodod viena otrai atļaujas, kuras noteiktas šī panta 1. punktā.

7. pants

Pārvadājumi, kuriem atļauja nav nepieciešama

1. Atļauja nav nepieciešama:

- (a) pārceļotāju mantu pārvadāšanai;
- (b) ja pārvadā materiālus un priekšmetus, tai skaitā mākslas darbus, kas paredzēti izstādēm, gadatirgiem vai nekomerciāliem pasākumiem;
- (c) ja pārvadā materiālus un priekšmetus, kas paredzēti vienīgi reklāmas vai informācijas nolūkiem;
- (d) ja pārvadā iekārtas, priekšmetus un dzīvniekus, kas paredzēti teatrāliem, muzikāliem, filmēšanas vai sporta pasākumiem, cirkam, gadatirgiem;
- (e) ja pārvadā profesionālu izpildītāju rīcībā esošas iekārtas, kas paredzētas radiofona ieskaņojumiem, filmu vai televīzijas programmu uzņemšanai;
- (f) ja pārvadā mirstīgās atliekas;
- (g) tehniskās palīdzības autotransporta līdzekļiem un avārijā cietušu transporta līdzekļu pārvadāšanai;
- (h) ja pārvadājumus veic ar transporta līdzekli, kura kravnesība ir līdz 3,5 tonnām vai kura kopējais svars nepārsniedz 6 tonnas.

2. Divpusējā Komisija, kura minēta 15. pantā, ir tiesīga mainīt 1. punktā uzskaitīto pārvadājumu sarakstu, kurus var veikt bez atļaujas.

8. pants

Pārvadājumu nosacījumi

1. Atļaujas kravu pārvadājumiem tiek izsniegtas tādā skaitā, par kuru ik gadus vienojas Līgumslēdzēju Pušu kompetentās institūcijas.

2. Atļauju kategorijas, to izmantošanas nosacījumi un veids tiks noteikti šī Līguma izpildes protokolā.

9. pants

Pārvadājumi, kuriem nepieciešamas speciālas atļaujas

1. Pārvadājumiem ar transporta līdzekļiem, kuru kopējā masa vai izmēri ar kravu vai bez kravas pārsniedz otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā pieļaujamās normas, nepieciešamas speciālas atļaujas, kuras izsniedz šīs Līgumslēdzējas Puses kompetentā institūcija.

2. Ar speciālo atļauju, kura minēta šī panta 1. punktā, var noteikt braukšanas maršrutu.

3. Speciālā atļauja vienlaicīgi var būt atļauja pārvadājumiem, kas minēti šī Līguma 6. panta 1. punktā.

4. Katra no Līgumslēdzējām Pusēm var noteikt speciālu atļauju nepieciešamību bīstamu kravu pārvadājumiem, kurus veic otras Līgumslēdzējas Puses pārvadātāji.

10. pants

Nodokļi un nodevas

1. Pasažieru un kravu pārvadājumi, kuri notiek saskaņā ar šo Līgumu, pakļauti aplikšanai ar nodokļiem un nodevām, kas noteiktas otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā.

2. Divpusējā Komisija var vienoties par daļēju vai pilnīgu atbrīvošanu no šī panta 1. punktā minētajiem nodokļiem un nodevām, izņemot 9. panta 1. punktā norādītos pārvadājumus.

11. pants

Degviela un rezerves daļas

1. Degviela, kas atrodas transporta līdzekļu standarta tvertnēs, tiek atbrīvota no muitas nodevām un citiem maksājumiem.

Ar jēdzienu "standarta tvertne" saprot tādu tvertni, kura ir konstruktīvi paredzēta attiecīgajam transporta līdzeklim.

2. Rezerves daļas, kuras tiek ievestas otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā, lai salabotu bojātu vai avārijā cietušu transporta līdzekli, atbrīvojamas no muitas nodevām, nodokļiem un citiem maksājumiem, kurus paredz otras Līgumslēdzējas Puses likumdošana. Nomainītās rezerves daļas izvedamas atpakaļ vai iznīcināmas muitas ierēdņu klātbūtnē.

12. pants

Kontrole

Atļaujām un citiem dokumentiem, kuri paredzēti šī Līguma un iekšējās likumdošanas noteikumos, ir jāatrodas transporta līdzeklī un tie jāuzrāda pēc kontrolējošo institūciju pieprasījuma.

13. pants

Iekšējie likumi

1. Katras Līgumslēdzējas Puses pārvadātājiem, kā arī transporta līdzekļu apkalpēm savas uzturēšanās laikā otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā ir jāievēro šajā teritorijā spēkā esošie likumdošanas akti, īpaši tie, kuri attiecas uz pārvadājumiem un ceļu satiksmi.
2. Jautājumi, kurus neregulē šis Līgums vai starptautiskās konvencijas, kuru dalībnieces ir Līgumslēdzējas Puses, tiks nokārtoti atbilstoši katras Līgumslēdzējas Puses iekšējiem likumdošanas aktiem.

14. pants

Pārkāpumi

1. Gadījumā, ja šī Līguma noteikumus pārkāpis vienas Līgumslēdzējas Puses pārvadātājs otras Līgumslēdzējas Puses teritorijā, šīs Līgumslēdzējas Puses kompetentās institūcijas informē par to tās Līgumslēdzējas Puses kompetentās institūcijas, kuras teritorijā transporta līdzeklis reģistrēts.
2. Tās Līgumslēdzējas Puses kompetentās institūcijas, kuras teritorijā izdarīts pārkāpums, var griezties pie otras Līgumslēdzējas Puses kompetentām institūcijām ar prasību:
 - (a) brīdināt pārvadātāju, kurš ir izdarījis pārkāpumu;
 - (b) īslaicīgi, pilnīgi vai daļēji atņemt tiesības pārvadātājam veikt pārvadājumus tās Līgumslēdzējas Puses teritorijā, kurā izdarīts pārkāpums.

3. Kompetentās institūcijas, kuras piemērojušas augstāk minētās sankcijas, informē par to otras Līgumslēdzējas Puses kompetentās institūcijas.

4. Šī panta noteikumi neizslēdz iespēju piemērot sankcijas, kādas paredzētas tās Līgumslēdzējas Puses likumdošanā, kuras teritorijā izdarīts pārkāpums.

15. pants

Līguma piemērošana

1. Šī Līguma noteikumu pienācīgas izpildes nodrošināšanai Līgumslēdzējas Puses izveido Divpusejo Komisiju.
2. Komisija sapulcēsies pēc vienas Līgumslēdzējas Puses priekšlikuma pārmaiņus katras Līgumslēdzējas Puses teritorijā.
3. Komisija sagatavos šī Līguma izpildes protokolu.

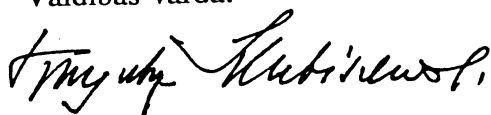
16. pants

Līguma stāšanās spēkā

1. Šis Līgums noslēdzams atbilstoši katras Līgumslēdzējas Puses likumiem, un tas stājas spēkā ar to dienu, kurā Līguma noslēgšana tiks akceptēta apmainoties ar diplomātiskām notām.
2. Šis Līgums tiek noslēgts uz 5 gadiem. Līgums tiek automātiski pagarināts uz kārtējo gada periodu ar noteikumu, ka neviena no Līgumslēdzējām Pusēm nepaziņo rakstiski par tā denonsēšanu trīs mēnešus pirms Līguma darbības beigām.
3. Šis Līgums tiks provizoriski pielietots no tā parakstīšanas dienas.

Sastādīts Rīgā 1992. gada 1.jūlijā divos oriģināleksemplāros, katrs no tiem poļu un latviešu valodās, pie kam abiem tekstiem ir vienāds spēks.

Polijas Republikas
Valdības vārdā:

Latvijas Republikas
Valdības vārdā:

